

Vallavanema rubriik

Rauno Kuus

Hea Puurmani valla elanik, soovin teile ja teie lähedastele edukat ja tegusat alanud aastat, tulgu see just selline, nagu te soovite! Aastavahetus on aeg, mil tehakse kokkuvõtteid möödunud aas-

tast ja vaadatakse lootusrikkalt uude aastasse. Kui esmapilgul võib tunduda, et lõppenud aasta oli taas nagu iga teinegi, siis pikemalt mõtlema ja vaatama jäädes võib igauks leida väga palju sellist, mis seda eristab varasematest. Kindlasti on igas aastas palju kordumatut ja uut. Nii saab see olema kindlasti ka 2013. aastal.

Teen väikese tagasivaate 2012. aasta tegemistesse ja saavutustesse valla pilgu läbi. 2012 ei olnud tegelikult kerge, kuid lõppkokkuvõttes saab

siiski tõdeda, et ega ta halb ka ei olnud. Alati on võimalik paremini teha ja midagi jääb ikka hinge kriipima. Kuid see annabki jõudu edasi minna ja asju uuel aastal paremini teha. Investeeringute poolest oli lõppev aasta tegelikult väike selle vallale taas igati korralik. Aasta esimeses pooles valmis Saduküla ühisveevärgi projekt EL Ühtekuuluvusfondi toel (kogumaksumusega ligi 700 000 eurot), Puurmani mõisapargis toimus KIK'i projekti abil puistu hooldusraie (maksumus 89 000 eurot), Puurmani mõisakompleksi käsitöömaja sai köögimööbli (5000) ja Saduküla endine

Head uut aastat!

lasteaiamaja sai tormi tõttu ära lennanud katuse asemel uue (30 000). Lisaks olid tublid projektide kirjutajad ka valla noortekeskused. Tänu nende juhtide heale tööle saadi nii Sadukülas kui Puurmanis mõndagi ära tehtud noorte paremaks ajaveetmiseks. Vald sai ka uued arengut suunavad dokumendid – eelarvestrateegia ja arengukava.

Edasist traditsiooni väärivana kutsus vald 2012. aastal koostöös Jõgeva Maavalitsuse ja EL Sotsiaalfondi toel ellu tervisepäevad. Igal kuul toimus palju huvitavaid ettevõtmisi. Tore, et alati leidis piisavalt osalejaid ja oli ka neid, kes osa-

lesid enamustel kordadel. Minu tänusõnad kuuluvad Karmen Allevile, kes tervisepäevade korraldamise köögipoole eest vastutas – ta mõtles välja, kus ja mida teha, vastutas aruandluse eest, mis ei olnud mitte lihtne. Sama tubli oli ka Annela Järvik, kes mitmed üritused läbi viis, jagas häid tervisenippe ja korraldas võimlemist. Loodame, et sel aastal ikka jätkame sama tervislikult.

Kultuuripoolelt meenub lõppenud aastast kindlasti see, et Puurmani mõis on leidnud heal tasemel kontsertide korraldamisega tee nii kohaliku elaniku kui kaugemalt tulnud küllastajate südamesse. Meenu-

vad jõuluajast Liisi Koiksoni ja Raivo Taffenau kontsert, novembrikuust Märt Avandi ja Lenna Kuurma esinemine, aasta esimesest poolest Uku Suviste ja meestelaulupäevade ajast Norra meeskoori kontserdid. Alati on olnud saal publikut täis. Suur tänu korraldajatele! Kindlasti jätkame heade esinejate toomist Puurmanisse ka edaspidi.

Lõpetuseks tänan kõiki valaelanikke nende panuse eest oma kodukoha tegemistesse. Vald on just nii hea ja edukas, kui on tema inimesed. Soovin veelkord edukat alanud aastat ja jõudu uutele väljakutsetele vastuastumiseks.

Volikogu otsustas

I Kehtestada eluasemekulude piirmäärad toimetulekutoetuste määramiseks.

§ 1. Reguleerimisala

(1) Määrusega kehtestatakse toimetulekutoetuse määramisel eluruumi alaliste kulude piirmäärad Puurmani vallas.

(2) Toimetulekutoetuse arvestamisel võetakse arvesse elamuseaduse § 7 lõike 1 punkti 2 alusel kehtestatud eluruumi sotsiaalselt põhjendatud norm.

§ 2. Toimetulekutoetuse arvestamisel arvesse võetavad jooksvad kuul tasumisele kuuluvad eluruumi alaliste kulude piirmäärad järgmiselt:

1) korteriüür või hooldustasu kuni 0,45 eurot 1m² kohta kuus;

2) tarbitud majapidamisgaas üksi elavale isikule või perekonna esimesele liikmele kuni 10,00 eurot kuus ning perekonna teisele ja igale järgnevale liikmele kuni 8,00 eurot kuus;

3) elektrienergia üksi elavale isikule või perekonna esimesele liikmele kuni 20,00 eurot kuus ning perekonna teisele ja igale järgnevale liikmele kuni 16,00 eurot kuus;

4) eluruumide küte sotsiaalselt põhjendatud normipinna osas kuus kuni 2,00 eurot 1 m² kohta;

5) tarbitud vee ja kanalisatsiooniteenuste maksumus üksi elavale isikule või perekonna esimesele liikmele kuni 6,50 eurot kuus ning perekonna teisele ja igale

järgnevale liikmele 5,20 eurot kuus;

6) maamaksukulud, mille arvestamise aluseks on kolmekordne elamualune pind kuni

0,1 eurot 1 m² kohta kuus;

7) hoonekindlustuskulud, mis on arvestatud kasutatavale eluruumile kuni 0,1 eurot 1 m² kohta kuus;

8) tegelik olmejäätmete veotasu kuni 1,30 eurot ühe-liikmelise pere kohta kuus ja kuni 1 eurot iga järgneva pereliikme kohta kuus.

(2) Lõikes 1 kinnitatud eluruumi alaliste kulude piirmäärade suuremate kulutuste kompenseerimise otsustab põhjendatud taotluse alusel Puurmani Vallavalitsus. (3) Toetuse taotleja avalduse alusel võib erandkorras kanda eluasemekulud vastava ettevõtte arvele.

§ 3. Rakendussätted. Määrus jõustub 01.01.2013.a.

II Maamaksumäära kehtestamine ja maksusoodustuste rakendamine Puurmani vallas 2013. aastaks

1. Kinnitada Puurmani valla territooriumil maamaksu määraks 2,0 % maa maksustamishinnast aastast, välja arvatud haritav maa ja looduslik rohumaa, mille maamaksu määr on 1,0 % maa maksustamishinnast aastast.

2. Maksusoodustust rakendada maakasutaja omandis oleva elamumaa või maatulundusmaa õuemaa

kõlviku osas alevikus ning üldplaneeringuga kohaliku omavalitsusüksuse poolt tiheasustusalaks määratud alal kuni 0,15 ha ning mujal kuni 2,0 ha ulatuses, kui sellel maal asuvas hoones on tema elukoht vastavalt rahvastikuregistrisse kantud elukoha andmetele.

3. Määrust rakendatakse alates 01.01.2013.a.

III Võtta 2013. aastal arvelduskrediiti 60 000 eurot rahavoogude juhtimise eesmärgil. Arvelduskrediit makstakse tagasi hiljemalt 31.12.2013.a. Arvelduskrediidi saamiseks soodsaimate tingimuste taotlemise korraldab Puurmani Vallavalitsus. Volitada krediitdilepingut sõlmima vallavanem Rauno Kuus.

IV Maamaksumäära kehtestamine ja maksusoodustuste rakendamine Puurmani vallas 2013. aastaks

Kinnitada valla territooriumil maamaksu määraks 2,0 % maa maksustamishinnast aastast, välja arvatud haritav maa ja looduslik rohumaa, mille maamaksu määr on 1,0 % maa maksustamishinnast aastast. Maksusoodustust rakendada maakasutaja omandis oleva elamumaa või maatulundusmaa õuemaa kõlviku osas alevikus ning üldplaneeringuga kohaliku omavalitsusüksuse poolt tiheasustusalaks määratud alal kuni 0,15 ha ning mujal kuni 2,0 ha ulatuses, kui sellel maal asuvas hoones on tema elukoht vastavalt rahvastikuregistrisse kantud elukoha andmetele.

Jõgeva maakonna “Hea Tegu 2012” meie valla nominendid

Konkursile “Hea Tegu 2012” esitasid meie valla kandidaadid gümnaasiumi huvijuht Raina Rumvolt ja valla lastekaitsetöötaja-sotsiaalpedagoog Karmen Allev. Allpool siis nendest esitatutest lähemalt.

Tegutsevad tugiisikutena

Maris Kukk on oma pere nelja lapse kõrvalt aastaid Puurmanis tegutsenud vabatahtliku tugiisikutena. Ta on läbinud heategevusfondi SA Dharma tugiisikutute koolituse, omandanud teadmisi Gordoni perekoolis. Viimasel aastal on ta oma tegevusse kaasanud ka abikaasa Aivari. Nad on aidanud, toetanud ja nõustanud mitmeid Puurmani valla peresid. Lisaks oma lastele jagub neil hellust, hoolt, tähelepanu ja aega teistele hädas olevate perede lastele. Nende tugi aitab ennetada riskirühma perede sattumist halvale, kuritegelikule teele ja öelda “ei” ahvatlustele. Nende pühendumus aitab kaasa abivajaja positiivse minapildi kujunemisele, enesehinnangu tõusmisele. Nad toetavad riskirühma peresid ning loovad tingimused nende edukaks toimetulekuks edaspidises elus. Karmen Allevi sõnul on omavalitsusel sõlmitud Maris Kukega kolmepoolne leping.

Rajased lastele uisuväljaku

Hargo Säask ja Sven Rumvolt on mitmel talvel järjest

Grupipilt austamisest Jõgeval. Maris Kukk esireas vasakult kolmas ja tema abikaasa taga reas vasakult neljas. Karmen Allev on esireas vasakult teine.

omal algatusel Puurmani lastele ja külarahvale uisuväljaku teinud. See ettevõtmine on teoks saanud tänu Puurmani valla abile ja veel mitmele mehele. Nii on paljud saanud uisutamist nautida ning ennast ka talvel sportlikus vormis hoida. Uisuplats on saanud noortele talveõhtutel põnevaks ja köitvaks kokkusaamise kohaks. Mitmel aastal on siin vastlapäeva uisudiskosid korraldatud.

Ühtne lastekaitsevõrgustik

Meie valla on seotud ka Rita Kaasik. Suurel määral tema initsiatiivil ja eestvedamisel toimib piirkonnas ühtne ja kokkuhoidev lastekaitsevõrgustik. Viimased neli aastat on ta ametis lastekaitse- ja noor-

sootöö spetsialistina. Ta aitab Kirly Kadastikul korraldada vabatahtlikuna laagrit “Sõna ja teoga”. Rita Kaasik peab oluliseks koostööd kuue P-ga ehk siis Põltsamaa linna, valla, SOS lasteküla, Pajusi ja Puurmani valla ning politseiga. Tema sõnul on tegemist kuue asutuse naistega, kes suudavad alati üksteisele toetudes ellu jääda ning aktiveerida ka teisi. “Ilma tugeva koostöövõrgustikuta ei vea välja.

Konkurss “Hea Tegu 2012” peab mees neid tublisid inimesi, kes on andnud oma panuse riskirühma kuuluvate alaealiste elu paremaks muutmiseks ja edendamiseks aasta jooksul.

Ell Maanso,
Helve Laasik

Õppisime fruktodisaini

Maitsev toit tehakse ka silmale ilusaks.

Puurmani Noortekeskuses toimus novembris fruktodisaini koolitus. Koolitaja oli kutsutud Tartu Rahvaulikoolist. Saime teadmisi toitude garneerimisest ja üldse toidukaunistamise ilust ja võlust. Me ei söö ju vaid suuga, vaid ka silmadega. Teadmisi, mis me omandasime, saime kasutada jõuluajal oma pühadelaua pidulikumaks muutmisel. Ilusti kaunistatud toidulaud aitas meil ehk ka rohkem toitu nautida. Siis ei tekkinud ka ülesöömisohu, sest oskasime seda vaeva hinnata ja rohkem süüa silmade kui suuga. Detsembris õppisime noortekeskuses jõulunäidendi, millega esinesime lasteaiastele ja väiksematele koolilastele, küpsetasime üheskoos piparkooke ja toimus ka noortekeskuse jõulupidu, kus mängisime, diskotasime ja vaatasime õudukaid. Uuel aastal jätkab noortekeskus inglise keele kursusega, kus huvilisi veel jagub. Siinkohal tänusunad õpetaja Helinalle, kes viitsib meiega jännata. Kursusele võib julgelt liituda, kui tahtmist on. Samuti jätkame laste võimlemistreeningutega ning eakate võimlemisega. Siinkohal ootab noortekeskus veel huvitavaid ettepanekuid kursuste osas, millest võiksite huvitatud olla ja mida annaks organiseerida. Kohtumiseni uuel aastal.

Airi Sinimets

Minu päev prügilas

22. novembril olin üle-eestilise töövarjupäeva raames töövarti Tartu Postimehe reporteril Martin Paul. Hommikul tüütut äratuskellatirinat kuuldes avan raskelt silmad. Laugudele mõjuks aga justkui topeltgravitatsioon, mis seda raskendab. Meenub, et täna ei olegi üks järjekordne igav ja tavaline koolipäev. Käes on kauaoodatud päev, mil saan kedagi „varjutama“ hakata. Pähe tekib miljon mõtet ja küsimust. Olen uudishimulik ja ärev. Lähte bussipeatuses seistes ja kella vaadates tekib mul vaikselt paanika. Buss, millega ma Tartusse minema pidin, on juba kümme minutit hilinenud! Kas ma ikka jõuan õigeaegselt? Õnneks paistab eemalt suur roheline buss, mis minu poole vurab. Ohkan kergendatult.

Tartus soojast bussist väljudes lööb mulle justkui lainena vastu külm tuul. Tõmban kapuutsi pähe ja ruttan läbi linna Postimehe toimetuse poole. Uudishimu üha kasvab. Sisenev läikivatest klaasustest ja tutvustan end lahkele sekretärile. Mind juhatakse läbi mitmete kitsaste koridoride toimetuse ruumi poole. Koridorid jätavad mulje, nagu läheksin mõnda ülisalajasse kohta, kus tegeletakse varjatud asjadega. Avanud raske ukse, näen aga valgusküllast ruumi ja paari lahket nägu. Ruumi tähelepanelikumalt silmitsedes märkan kümneid pakse teatmeteoseid ja sadu nii uusi kui ka vanu ajakirju ja – lehti. Seina katavad värviliste tabelitega lehed.

Saabub vanemapoolne keskmist kasvu meesterahvas, kes küsib ootamatult, kuid sõbralikult: „Mis teete siin?“ Neli töövarjuks tulnud neiu on sellest veidi hämmeldunud, kuid hakkavad rääkima. Ümmarguse laua ümber kogunevad tasapisi erinevad

inimesed – algab toimetuse igahommikune koosolek. Kõik ajakirjanikud võtavad laualt värske lehe, sirvivad seda ning vestlevad pooleli- ja eesolevatest artiklitest. Koosoleku jooksul mõistan, et see toimetuse on nagu sõpruskond: ollakse lahked, vabad ja avameelsed. Aeg – ajalt teeb keegi mõne naljagi. Kui kõik vajalikud jutud on räägitud, saab iga töövarti valida ühe varjutatava. Mingil endalegi mõistmatul põhjusel valin reporteri, kes on ajakirjanuduslikku uurimust tegemas prügilas. Töötab tulla huvitav päev.

Postimehe autojuht sõidutab mind prügilasse. Ta on lahke ja jutukas mees, kes on pidevalt liikumises. Sõit mõnusalt soojas autos möödub kiiresti ning juba paistabki tohutu suur kungas. Teadja mees räägib: „See suur kungas seal, on kõik prügi, lihtsalt muru on peal.“ Silmitsen uuesti kungast – uskumatu, kõik see on prügi! Tee ääres paistab valge silt „Aardlapalu prügilas“. Autost väljunud, tungib ninna ebameeldiv lõhn või pigem kohutav hais. Kõhus hakkab keerama, justkui oleksin haige. Vaatan veel viivuks eemalduvat sinist autot ja mõtlen, et taganemisteed enam pole. Näen enda ees viit prügihunniku kallal tegutsevat reibast meest ning astun lähemale. Tutvustan end ja mulle antakse pihku veidi määrdunud töökindad. Varjutatav, Martin, vaid naeratab ja ütleb, et abi kulub ära. Saan selga erkrohelise vesti, et kõik mürisevates masinates olevad inimesed mind märkaksid. Mulle ulatatakse enam – vähem puhas reha. Mis siis ikka – tuleb prügi sorteerima hakata.

Martin küsib sorteerimise käigus, kuidas mul enesetunne on. Ausalt öeldes

Vasakul reporter Martin Pau, keskel Laura Kivijärv, paremal vabatahtlik Markus Pau. Ees paberihunnik, vasakul segaprügi (biologunev, pakend jms), paremal pakendid. Foto: Kristjan Teedema

on mu nina juba lõhnataju kaotanud – seega on kõik hästi. Varjutatavaga vesteldes saan teada, et reporteritöö on väga vaheldusrikas, nagu nähagi on, ja tihti huvitav. Pidevalt õpib, näeb ja kogeb uusi asju. Vahepeal näen siin – seal prügihunniku kohal lendamas erinevaid linde, kes otsivad toitu. Jah, toitu siin tõesti on! Leiame üha uusi ja uusi „maiuspalasid“. Kes tõmbab hunnikust välja suure koti kartulit, kes paar pätsi leiba, kes terve seapea, kes purgisupi – siin leidub igale maitsele midagi. Kohati on tunne, nagu eesolev prügi kuhi ei vähenekski. Ent „tööpäeva“ lõpetama hakates on näha, et kirju hunnik on kahanenud. Mulle meenuvad mõned huvitavad leiud: 15 (või ka rohkem) sinimusta pulti, vana gaasimask, pruunikas seapea ja muidugi need kümned täiesti terved riided.

Teeme prügilas veel viimased fotod ja videoklipid ning oleme valmis ära minema. Olen õnnelik, et lahkume, sest mu varbad ja sõrmed on kui jäätükid. Vaatan veel kord neid suuri prügihunnikuid, töötavaid inimesi, piiksuvat koppa ja tiirlevaid linde ning astun prügilas värvatest välja.

Tartus autost väljudes olen murelik, kuna ei tea, kas prügilas jättis riiete oma „aroomid“. Õnneks mind ei vaadata imelikult – seega vist mitte. Kogu igavikuna tunduvat bussisõidu vältel Lähte te tunnen end surmväsinult. Mõtlen oma vaheldusrikkale päevale. Ma poleks iialgi arvanud, et prügilasse lähen, kuid siiski oli tore päev. Tõdesin, et ajakirjanikud peavad hea looja jaoks teadma palju ja tegema tõesti kõike.

Laura Kivijärv,
Lähte Ühisgümnaasiumi
11. meediaklassi õpilane

Sadukülas oli tööjuubel

Saduküla Raamatukogu Shoidjal Inna Kübarsepal täitus selle aasta 01. detsembril samas asutuses töötamise aeg 30 aastat. Tööle on ta võrmatistatud 01.12.1982. Jõgeva Maakonna Keskraamatukogu peaspetsialist Siiri Õunap iseloomustab teda nii: „Oma tööülesannete täitmisel väga kohusetruu, püüdlük ja täpne. Üritusi organiseerib koos kooli, lasteaiaga ja eakate klubiga. Tänavu üleriigiliste raamatukogupäevade avaüritusel Haapsalus märgiti ära Inna poolt korraldatud üritus - T. Õnnepalu raamatu „Mandala“ ettelugemine kohalikus eakate klubis. Kolleegid hindavad väga Inna abivalmidust. Näiteks on paljud saanud tema käest head nõu, kuidas hakkama saada arvutiga toimetades. Inna on huvitatud enesetäiendamise osaleb aktiivselt maakond-

likel koolitustel. Omab raamatukoguhoidja IV kutsekvalifikatsiooni.“

Ise vastas Inna talle esitatud küsimustele nii „Saduküla raamatukogu on minu teine töökoht. Esimene oli Põlula Kalamajand, kuhu mind suunati tööle peakalakasvatamiseks peale ülikooli lõpetamist 1981. aastal. Elu tõi aga kaasa muutusi ja sattusin Saduküllale, kus parajasti raamatukogutöötaja puudus.“

Ei mõelnud siis küll, et selle ameti peale nii kauaks jään. Kuid töö hakkas meeldima ja nii ma siin nüüd olen. Aastatega on palju tulnud õppida ja end täiendada, nii on ka ametialased teadmised ja oskused kogunenud.

Eks elu on 30 aastaga palju muutunud ja edenenu, paratamatult peab ka raamatukogu muutuma ja eluga kaasas käima. Kui tööle tuln, asus

raamatukogu vanas hoones mõisamaja (tollal sovhoosi kontor) vastas. 1985. aastal valmis elumaja, kuhu ka raamatukogu sai uued ruumid. Tol ajal oli see päris kõva sõna, paljud raamatukogud olid kehvmates oludes. Nüüdseks on jälle kõik teised tasapisi oma tingimusi saanud kaasajastada, nii et Saduküla kipub vägisi teistest maha jääma. Suured muutused tulid muidugi arvutite ja interneti jõudmisega raamatukogudesse 2000ndate alguses. Avati internetipunkt, raamatukogutöö kolis RIKS-i (Raamatukogude Info- ja Kataloogisüsteem). Esialgu oli kogu fondi ja lugejaandmete ning muu info sisetamine muidugi suur töö ja nõudis omajagu harjumist, aga nüüd ei kujutaks keegi meist enam end ette käsitsi lugejakaarte täitmas või aruannete jaoks arvelauaga

numbreid kokku arvutamas. Tänapäeval ilmub tohutult palju raamatuid, raamatud on ilusad ja ka kallid. Vanasti sai raamatukogu peaaegu kõigist ilmunud raamatutest vähemalt ühe eksemplari, tihti mitugi. Nüüd saame muretseda vaid väga väikese osa uudiskirjandusest ja valikuid teha on keeruline. Tulemas on aga e-raamatute ajastu ning raamatukogud peavad taas muutuvates oludes kohanema.

Mina ise suur „raamatuneelaja“ pole ja loen väga valikuliselt. Meeldib luule, suurim lemmik on Artur Alliksaar. Aga uueast luulest meeldisid väga näiteks Katre Ligi kaks viimast kogu. Proosaraamatuid tuleb ikka sirvida ja siit-sealt lugeda, kuidas muidu oskaks lugejatele soovitada. Siis juhtub aeg-ajalt mõni, mida käest panna enne ei saagi, kui läbi on loetud. Viimane, mis väga meeldis, oli Tõnu

Õnnepalu „Mandala“. Ja Mihkel Muti mälestused. Aron Ralstoni „127 tundi vangis kaljulõhes“ ja Gunilla Gerlandi „Päris inime- ne“ lausa vapustasid: kaks täiesti erinevat inimest, kaks täiesti erinevat elu, ühine on neile see, et mõlemad on suutnud üliinimlike pingutustega olla oma saatusest suuremad.

Lugeja tegelikult ei olegi muutunud. Alati on neid, kes loevad läbi peaaegu kogu uudiskirjanduse, nagu ka neid, kes armastavad põnevusromaane või ulmeraatuid või armastuslugusid. Iga raamatukogutöötaja tunneb oma lugejaid nii, et oskab igapäev midagi meelega pakkuda. Kui on aga tarvis mõnd sellist raamatut, mida kohapeal ei leidu, saame selle enamasti tellida mõnest teisest raamatukogust. Ainult sel juhul tuleb arvestada mõningase ooteajaga. Võrreldes paari aastakümne taguse ajaga laenuatakse nüüd palju rohkem ajakirju ja ajalehti,

sest väljaandeid ilmub igale maitsele ning nad on sisukad ja huvitavad.

Kahju ainult, et lapsed loevad tänapäeval vähe raamatuid - ometi pole kunagi varem ilmunud nii palju häid ja ilusaid lasteraamatuid kui praegu! Selles osas erinevad praegused lapsed oma isadest-emadest täiesti. Rõõm on loetud raamatud polnud tol ajal raamatukogus mingi haruldus, nüüd neid enam ei kohtagi.

Päris kindlasti on tänapäeva raamatukogus oluline tööloik infootsing. Raamatukogutöötajad oskavad üsna kiiresti leida vastuseid kõige erinevamatele küsimustele, olgu see kas mõne ametiasutuse telefoninumber, bussi-rongi väljumisaeg, ravimtaime kasutamiseõpetus, lotomängu võidunumbrid või lemmikspordilase võistlustulemus. Kui ise ei leia, raamatukogust saab ikka teada!

Inna Kübarsepaga vestles
Eil Maanso

Põlvkondade kokkusaamine jõulupeol

Segakoor Anneli Rebase juhtimisel esines ka jõulupeol.

Jälle on aasta möödunud, jälle Jolime valla pensionäridega, kes soovisid, koos kultuurimajas. Oli pidu eakatele. Mina näeksin aga asja nii, et oli järjekordne erinevate põlvkondade kohtumine. Loomulikult olid peakülalisteks austusväärased seniiorid, aga külakosti pakusid nii otseseks kui kaudses mõttes ka juuniorid. Kava koosnes erinevas eas olevate esine-

jate numbritest. Hilisele ajale vaatamata olid kohal esinejad lasteaiast, koolist loomulikult ja siis ka keskealised ning eakad ise. Öhtu oli meeldiv, kostitati nii nagu sobilik jõulude aegu ja ka tantsida sai. Külakosti kaugemalt töid Vana-Koiola mutikesed. Tunnistan, et ühte neist pidasin kohe naiseks ümberkehastunud meheks. Aga teiste füüsis ja hää ei reetnud,

et ka nemad olid mehed. Kas olete kunagi mõelnud, et pool nalja on juba tehtud, kui mees riietub naiseks? Siis on vaja veel veidi osata mõnd žesti ja kõnnakut, lõbusat teksti – ja nalja kui palju! Miks? Muide, vastupidine protsess, naine meheriietes, ei ole sugugi nii naljakas. Ega me, naised, ole viimati ise ka oma riietuses nii naljakad? Loode-tavasti ei!

Puurmani rahvatantsu memmede rühm esines jõulupeol.

Minule meeldis, nagu ikka, kõige enam väga viimistletud rahvatantsu naisrühma esinemine ja siis ka kaks pillimeest! Loodetavasti sellise oskusega pilli mängida on nende poiste meheikka jõudmisel menu tütarlaste seas garanteeritud!

Ootame aga järgmist pidu! Sellisel juhul on kena ja põhjendatud vajadus kodust välja tulla. Miks Pikknurme pensionärid, kes külaseltsi aegu olid nii aktiivsed, meie pidudel ei osale?

Ell Maanso

Pillimehed on publiku hulgas alati menukad.

Tervisepäevad meie vallas 2012

Meie vallavanem Rauno Kuus on Jõgevamaa tervisenõukogu liige. Tema initsiatiivil liitus Puurmani vald Jõgeva Maavalitsuse projektiga „Jõgevamaa liikuma“. Koostööpartnerina korraldasime vallas igakuiselt liikumisalaseid päevi ehk tervisepäevi (kokku 11 üritust 186 osalejaga), mis sisaldasid juhendavat ja praktilist osa. Iganädalased võimlemistreeningud toimusid Annela Järvi juhendamisel, kes oli läbinud Jõgevamaa liikumistreeneri koolituse. Projekt rahastati Euroopa Sotsiaalfondi programmi „Tervislike valikute ja eluviiside soodustamine“ vahenditest ja oli suunatud tööealisele elanikkonnale. Avapauk anti tervisepäeval „Talve eri“ ning ilusa punkti lõppevale aastale

ja projektile pani jõuludejärgne tervisepäev, mis toimus 27. detsembril noortekeskuses. Ja sinna vahele mahtusid „Naer on terviseks!“, „Retk jalgratastel“, „Suve eri“, „Matk looduses“, Kuremaa ujulas, „Hingele pai“ ning tervisepäevad Kepikõnni, Kevadine ja Tantsuline.

Tunnustan kõiki oma tervisest hoolivaid vallakodanikke ning nimetan aktiivsemaid – Annela Järvi, Heino Narusk, Aive Mauer, Maie Mäeotsa, Enel Maide, Airi Sinimets, Imbi Sinimets, Erna Vanakõrts, Kaja Sääliits, Katrin Aavik, Maire Noormägi ja Rauno Kuus. Kiidusõnad ka tublidele võimlejatele. Tublimatele tervisepäevadest osavõtjatele jääb meeneks „Tervem ja tugevam Jõgevamaa“ kujundusega T-särk.

Tänuõnad Annelale! Suur aitäh Maiule Jõgeva Maavalitsusest, kes koordineeris kogu projekti maa-konna tasandil ning oli nõu ja jõuga alati abiks! Oma panuse andsid Puurmani Mõisa SA, vallavalitsus, raamatukogu, noortekeskus, gümnaasium, perearstikeskus, apteek, Saduküla Lasteaed-Algkool, Tartu Naeruklubi, Annika Kallasmaa, MTÜ Päikeserõõm, Kuremaa ujula ja päästeamet. Suur-suur aitäh teile!

Lisaks võttis vald osa ka puu- ja köögiviljakampaaniast „Sööme ära!“, mille raames toimus praktiline õpituba. Oma huvi ja aktiivsust näitasime üles südamenädala tervisepäeval „Sinu sammud loevad“ ja sügisel tervisepäeval „Liigun õues, tervis

põues!“. Need projektid said rahastust Jõgeva Maavalitsuse eelarvest programmi „Tervislike valikuid toetavad meetmed 2012“ vahenditest. Oma panuse andis Puurmani Vallavalitsus. Aitäh toetajatele, osalejatele ja tegijatele!

Tekib küsimus, mis saab edasi. Kindlasti jätkame tervisepäevade korraldamisega. Millises mahus ja kuidas – näitab aeg. Siinkohal üleskutse Sulle, Puurmani valla elanik. Tule ja räägi kaasa! Kõikidele vallaelanikele soovin tervisesid pakatavat 2013. aastat! Hoolime endast ja oma lähedastest!

Karmen Allev, tervisepäevade korraldaja ja osaleja igal tervisepäeval

Jagatud mõtted

Kui mul paluti kirjutada kartikkel tervisespordist, kõhklesin ikka päris korralikult, sest olen ikka seda meelt, et „vähem juttu – pikem samm“. Pealegi on seda teemat palju käsitletud ning igasuguseid nõuandeid jagatud, kuid mis seal siis ikka, võtke neid ridu siin jällegi kui siirast nõuannet heale sõbrale, kes tahaks natuke ennast liigutama hakata.

Kindlasti on kärmed tulema põhjendused, argumentid, vastuväited, et mitte lasta end mugavustsoonist välja raputada – kas pole aega või pole sobivat riietust ja jalanõusid või pole abivahendeid jms – vabanduse ning põhjuse kõrvalepuiklemiseks leiab alati. Isegi paha tuju ning sobimatu ilm saab vahel ettekäändeks. Võib öelda, et inimene on ju loomult mugav, kohati laiskki.

Ärge seadke endale algul kunagi suuri pingutusi nõudvaid eesmärgi. Uskuge, see hirmutab ning võite ennast terviseks. Võib öelda, et inimene on ju loomult mugav, kohati laiskki.

Ärge kartke õppida kuulama oma keha, usaldage teda, alustage ikka ettevaatlikult – järkjärgult koormusi suurendades.

Kepikõnn, rattasõit, ujumine, suusatamine, võimlemine – need kõik on üheks

võimaluseks liigeseid liigselt koormamata teha enda tervise jaoks heategu. Ka tavaline lihtne tempokas kõnd on heaks toonuse tõstmise vahendiks, eriti suure ülekaalu korral. Liikumisest saadav energia, hea enesetunne on alati seda väärt, et kunagi alustada.

Ikka saame oma elu oskuslikumalt ümber planeerides leida selleks aega, pole ju telerikast toanurgas või teiste inimeste elu analüüsimine nii olulised tegurid, et asendada sellele kulutatavat aega iseenda kehale heateo osutamiseks. Füüsiline sportlik koormus toetab teie vaimset poolt, vastab tööle, tõuseb enesehinnang ning positiivsus.

Valige julgelt endale sobiv sportimisviis, tehke seda koos kaaslastega või üksinda – see kõik on alustamist väärt ning ärge kartke küsida nõu spetsialistidelt, asjatundjalt, kui tekib kõhklusi-küsimusi.

Meie liigesed vajavad liikumist igas eas, meie lihased vajavad toonust, meie süda vajab treenimist – läbi selle saame olla tervemad, vastupidavamad, tugevamad ning õnnelikumad. Alustame juba täna!

Siiralt tänan, et lugesid kirjapandut.

Lugupidamisega liikumishuviline Annela Järvi

Muljeid tervisepäevadelt

Aive: Meeldis kepikõnn, tervislik toitumine (mis võiks kujuneda traditsiooniliseks), tantsimine oli eriline, ja huvitav oli „hingele pai“. Osaleksin veel jalgrattasõidul. Järgmisel aastal oleks tore jätkata korra kvartalis Igal kuul korraldamine on vist liiga koormav. Väga tublid olite Annela ja Karmen!

Katrin: Väga tore oli! Kiidusõnad tegijatele. Eredamalt on meelde jäänud orienteerumine, kepikõnn, tervislik toi-

tumine, Annela võimlemine. Paraku peab tunnistama, et omal käel tervisesportimine ei toimi. Seltsis segasem!

Enel: Minule meeldis kõige rohkem Annela poolt korraldatud tervisevõimlemine jooga elementidega. See oli tõeliselt vabastav ja mõnus. Soovin sellistest tervisepäevadest veelgi osa võtta. Veel meeldis mulle suvel staadionil korraldatud sportlike mängudega põimitud tervisepäev. Edaspidi võiks korraldada ühe

tervisepäeva talvises looduses sportlike elementidega. Võiks proovida ka joogat, kui ka teistel huvi selle vastu oleks.

Kaja: Kõik tervisepäevad olid väga toredad. Kosutust sai nii hing kui keha. Sooviks, et need jätkuksid. Mõnusa toonuse sain kepikõnnist ja tantsust. Väga kahju oli, et ei saanud matkarajale ja seda võiks korrata, samuti rahuliku võimlemist muusika saatel (Hingele pai).

Airi: Tervisepäevad olid hea ettevõtmine. Jõudu edaspidiseks!

Imbi: Meeldisid need üritused, millest ise osa võtsin. Võiks korrata ujulas käimist. Minu ettepanek on, et võtta ette erinevate matkaradade läbimist. Tore, et meil on sellised eestvedajad vallas olemas! Soovin edaspidiseks teotahet ja ideede lendu!

Muljeid kogus Karmen

Vastab vilistlane Sirje Mõttus

1. Mis meenub Sulle Puurmani nime kuulmisel?

1974. a. kevadel kirjutasin Puurmani Keskkooli almanahhis koolipargist. See lugu meenub mulle siiani ja tuletab Puurmani nime meelde: „Koolipark on mind saatnud sügisest kevadesse, minuga kandnud rõõme ja muresid. Ainult tema teab, kui eredalt sinine oli taevassügis, kui ema mul valge kivihoone ees viimast korda koolikleiti silus ja tutipaela kohendas ...

Ainult koolipark teab, milline oli taevassügis, kui ma viimast korda õpilasena suurest trepist alla astusin tuleviku poole.“

2. Millega praegu tegeled? Räägi oma perest.

Tartu Ülikooli Arstiteaduskonna lõpetasin 1980. a. 1988. a. olen Pärnumaal Tori vallas perearst. Maaelu kannab oma pitsereid, mida võiks iseloomus-

tada sõnadega: kõik teavad ja räägivad. Väike koht kohustab, siin on määratult suurem vastutustunne iga sõna ja teo eest, sest sa ei tööta siin nagu umbisikuline arst, vaid konkreetne isik tükkis oma nime, vigade ja õnnestumistega. Suures linnas on asi natuke anonüümsem ja ilmselt ka sealne patsient natuke teistmoodi suhtumisega.

Perest on „välja lennanud“ 32 aastane tütar Maarja ja 26ne poeg Mihkel. Mõlemad töötavad ja elavad Tallinnas oma õpitud erialadel. Abikaasa Kaupo töötab AS Pärnu Vesi. Kaks aastat on olnud õnn vananema-vanaisa olla Maarja pojale Karm. Abikaasaga ühine huvi on reisimine.

3. Kuidas võib olla Sinu tööst kasu oma koduvalla inimestele?

Kuna olen koduvallas arst, siis elukutse nõuab suurt vas-

tutust inimese tervise eest. Sagedi võtan „töö“ koju kaasa. Olen pidanud seda ametit 32a. Mulle meeldib inimestega suhelda, mulle meeldib see, et saan aidata paljusid nende hädas. Püüan oma tööd teha veelgi paremini pidevalt õppides, enast täiendades. Arvan, et õppida ja teada saada on veel nii palju, tegelikult ei oska ma veel mõndagi, aga mõne aja pärast oskan juba natuke rohkem ... elu on vahepeal õpetanud.

Soovin Puurmani valla inimestele palju tervist ja õnne!

Sirje Mõttus Tenerifel.

Rohkem tuleb nautida hetke, teha tänaseid asju rõõmuga ja olla rahul sellega, mis on.

Lugupidamisega
Sirje Mõttus (Jakobson)
1974. a lennust

Ausõna, see on meie valla lugu

Teada on, et igaüks õpib ikka oma vigadest. Teiste juttu võib ju kuulata, aga tahtmine on ise üle kontrollida. Kolme-nelja-aastaselt mehel tuli korduvalt kuulata isa keelamist, et ära vehi selle kepiga, teed veel aknaklaasi katki. Ja siis lõpuks kostuski klaasikirin. Aken katki, mis katki. Parandamise mure muidugi isal. See lisatöö pahandas teda ja järgnes ka noomimine teemal: „Mis ma rääkisin...“ Siis võttis väikemees selle õppetunni kokku: „Ma tahtsin kontrollida, kas see aknaklaas ikka on nii õrn, kui räägitakse. On tõesti.“

Selles mehehakatistes on peidus tõeline tulevane uurija. Ta tegi katse, kas vanemate jutt vastab tõele? Või hea näitleja, kes oma äpardusele oskas anda piisavalt mõjusa selgituse.

Puurmani Vallavalitsus premeeris õpilasi

1. Võttes aluseks õpilaste õppeaastate 2012 / 2013 õppeaasta I poolaastal teen ettepaneku premeerida järgmisi väga hea õppeaastaga ja eeskujuliku või hea käitumisega õpilasi:

1. klassist: Kristo Heinmäe, Kristo Vaks, Berit Kukku, Kristin Pehap, Marten Pehap, Markus Schaffrik, Karmo Šljupkin.
2. klassist: Laura Rammul
3. klassist: Grete Kukku
4. klassist: Laura Heinmäe, Ceitlyn Virks.
5. klassist: Kerdo Kurs.
6. klassist: Kristiina Amur.
7. klassist: Hanna-Stiina Pettai.
8. klassist: Grete Sirge.
9. klassist: Elise-Johanna Reedi, Eva-Susanna Reedi.

2. Hea õppeaastaga ja eeskujuliku või hea käitumisega õpilasi:

1. klassist: Andreas Kalda
2. klassist: Maarja Kalmus, Anti Kikkas, Gaijar Kose, Brandon Lepik, Aveli Mikkel, Janeli Mikkel, Ivi-Ingelyne Vau.
3. klassist: Kristina Jõgi, Tarmo Šljupkin, Timo Tupits, Geterly Uustalu, Kaari Aavik.
4. klassist: Joel-Karsten Saluste, Kaspar Käärsoo, Robin Mauer, Sander Taal.
5. klassist: Siret Ilves, Sirlil Ilves, Robin Kalda, Maribel Kose, Kirke Kuiv.
6. klassist: Johannes Laugmaa, Telve Objartel, Pille Pihlapuu, Anna-Liis Rähn, Triin Schaffrik, Einar Susi, Sten Zaitsev.
7. klassist: Lisette-Mai Jaanus, Bert Pettai, Kaisa Saluste, Sander Schaffrik, Triinu Sinimets.
8. klassist: Rezete Karu, Katrin Kivijärvi, Andre Koorts, Miina Laugmaa.
9. klassist: Elina Aas, Johanna Juhkam, Maarja-Liis Miiler, Alver Noormägi, Laura Põldmaa, Kaisa Vaht.
12. klassist: Riin Teugijas.

Saduküla Lasteaed-Algkooli õpilasi

Kenert Karu, Anet Rähn, Raido Tooming, Anita Rähn, Karola Rähn ja Heliis Kalev.

Õnnitleme pisipere pubul

ALEKSEI,
ema Ingrid Pavlov ja isa Mykhail Prodanets

RASMUS,
ema Liisi Paas ja isa Raimu Kuuseorg

Metsakeskus.ee

Ostame kasvavat metsa ja metsakinnistuid hinnaga kuni 10 000 eurot/ha. Kinnistud võivad olla tehtud raietega või asetseda piiranguvõõndis.

Info 554 0150

Puurmani valla koduste laste jõulupidu

Põltsamaa Kultuurimaja näitering esines Puurmani lastele.

Traditsiooniline koduste laste jõulupidu toimus kultuurimajas. Peokutse sai 50 mudilast, pidusse jõudis vaid kolmandik. Põhjuseks tuisune talveilm ja kimbutavad haigused.

Kavas oli etendus „Jõulumemm ja võlulood“ Põltsamaa Kultuurikeskuse näiteringilt. Jõuluvanalt sai iga laps luuletuse või laulu eest lunastada kingipaki, milles kommid ja guaššvärvid. Selgi aastal valmistasid lastele pakid usinad valla päkapikud. Soovijatel oli võimalus jõuluvanaga koos pilti teha.

Karmen Allev

Müüa kvaliteetsed lux pocket voodimadratsid.

Mõõdud ja hinnad
80 x 200 120 eurot
90 x 200 130 eurot
120 x 200 160 eurot
140 x 200 175 eurot
160 x 200 190 eurot
180 x 200 220 eurot

Hinnad väga soodsad.
TRANSPORT KOJU TASUTA
TEL 557 2774

Kallis Imbi!

Päikesevalgust eneses kannan,
Siidamesoojust edasi annan.
Lilledel ilust Sa naeratus võta,
rõõmsalt Sa ikka edasi tõtta.

Õnne, tervist ja reibast meelt!
Siilipesa kollektiiv

Õnnitleme jaanuarikuu eakaid sünnipäevalapsi

Agnes Kibena	01.01.24
Eevi Vahtrik	02.01.41
Nikolai Lankov	02.01.41
Malle Kaljulaid	03.01.42
Malle Märks	04.01.37
Linda Karu	05.01.38
Meeri Tserp	06.01.34
Lulli Kuusik	08.01.37
Paula Luhamaa	16.01.22
Leida Klaar	16.01.30
Mart Karu	19.01.43
Mari-Liis Jõekäär	23.01.43
Helgi-Miralda Schlegel	27.01.33
Hilda Rehema	29.01.32
Kalju Vaher	29.01.37
Ivan Matman	31.01.39

Õnne ja tervist, Paula Luhamaa!

Jaanuarikuu eakate sünnipäevalaste hulgas on vanim Paula. Pika elu jooksul on ta töötanud mitmel alal, ka näiteks Saduküla koolis kokana. Nüüd on pension ammu välja teenitud ja aega saab sisustada oma huvidega. Nendeks on õmblemine, lugemine ja üldse suur huvi ümbristeva vastu. Kasvatada on tulnud nelja last ja loomulikult ka rõõmud lapselastest pole tundmata. Rahu ja tervist edaspidiseks!

Teade!

Sotsiaalnounik Enel Maide ootab kliente Saduküla Perearstikeskusesse vastuvõtule

15. jaanuaril kell 9.00-11.30

Kaasa võtta toetuste taotlemiseks vajaminevad dokumendid.

Esimest korda vastuvõtule tulijatel palun eelnevalt sellest mulle teada anda telefoni teel 77 37 105.

Mälestame

VILLO RUUBAS 1943-2012

Puurmani Lasteaed Siilipesa tänab Teid,

Marika Pensa, laste jõulupakkidesse vitamiinide muretsemise eest. Täname ka kõiki, kes kodusid või annetasid lastele sojaid sokid ja kindad. Täname Lidia Rohlat, kes paki lasteaeda toimetas.

Tänuavaldus

Suured tänud, nobenäpud, lastel sojaid nüüd on näpud. Sojaks said kõik varbad ka, õues külm las möllata.

Aitäh headele inimestele, kes leidsid võimaluse lapsi aidata!
Tänuilike Puurmani laste nimel Karmen ja Lidia

Puurmani UUDISED

Toimetaja Eil Maanso

Telefon 773 7101

ell.maanso@neti.ee

Tiraaž 700

Väljaandja Puurmani Vallavalitsus

Trükk OÜ VALI Press